

جایش
همیشه خالی است

سبک زندگی حاج علی کلاهدوز
پیر غلام اهل بیت (علیهم السلام)
صفحه ۷

شماره ۳۶ • شنبه ۳۰ خرداد ۱۳۹۶ • ۲۵ رمضان ۱۴۳۸

دوری از سیره اهل بیت (علیهم السلام)
عامل آسیب‌زای هیئت‌هاست

حجت‌الاسلام سیدعبدالمیر
عبدالملکی، واعظ و کارشناس
صفحه ۲

www.qudsonline.ir

الْحَمْدُ لِلَّهِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ

حاج علی قربانی معتقد است معارف دین
را می‌توان در ادعیه و مناجات‌ها جست و جو کرد

حدیث سوز و خلوت

صفحات ۴ و ۵

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰

شیخ حسین انصاریان با بیان اینکه پای صحبت هر منبری و هر مداحی نروید، گفت: «وجود مبارک امیرالمؤمنین (علیه السلام) ارزیابی نسبت به هر انسانی را در گرو کلام او می داند. بدان معنا که هیچ قضاوتی در حق کسی نمی توان کرد جز اینکه انسان کلام او را بشنود. بسیاری از سخنان- البته برای آنهایی که تخصص در ارزیابی دارند- دلیل بر این هستند که گوینده اش از روی نادانی سخن می گوید یا به تعبیر قرآن جاهل است».

«الم/الف، لام، میم». (آیه ۱ سوره بقره)

شمع راه

سوره مبارک بقره

شاید شما هم دیده باشید که بعضی ها با کمک چاقوهای تیز از پوست هندوانه گل های زیبایی می سازند و چقدر هم تماشایی! این کار چقدر شبیه است به کار خدا که قرآن را با یک سلسله حروف ساده مثل «الف لام میم» و... ساخته در حالی که ما از حروف، شوخی های بی معنی، پیام های زشت، حرف های نیش دار و گزنده، شعرهای بی قافیه، دروغ، توهین، افترا و استهزا می سازیم. «الف لام میم» یعنی من (خدا) از میان همین حروف ایاتی ساختم که مثل نور راه را نشان می دهند پس تو نیز اگر بنده و فرمانبردار هستی سخنانت باید از جنس نور بوده و شمع راه باشند و بتوانند نور امید را در دل ها بتابانند.

دوری از سیره اهل بیت (علیهم السلام) عامل آسیب زای هیئت ها است

حجت الاسلام سید عبدالامیر عبدالملکی، واعظ و کارشناس معارف اسلامی

که روی منبر با یک تبلت یا تلفن همراه شعر یا متن خودشان را می خوانند به گونه ای که حتی نوشتن روی کف دست هم در دستور کار خود قرار نمی دهند. آن وقت می بینیم جلسات و هیئت های مذهبی بعضا خروجی های لازم را ندارند. یک حال موقتی تا پایان جلسه در بین حاضرین حاکم است. وقتی خارج شدند به روال اول زندگی شان برمی گردند و این ضعف از منابر، مرائی و اشعاری که مداحان می خوانند نشئت می گیرد. یا آن چیزی که دغدغه بود و به عنوان سنت بین محافل مذهبی ما شیوع داشت پذیرایی از حاضرین جلسه با جای روضه بود. امروز می بینیم در خیلی از ابدارخانه های جلسات ۲۰ نوع دمنوش و شربت آماده کرده اند. این سلیقه ها و تنوع ها بجا و خوب است اما نباید این نوع نگاه ها را وارد فرهنگ هیئت داری کنیم. هیئت یک محدودیت و قالب به خصوصی دارد. ما در جلسات با برخی محدودیت هایی که از ابتدا بوده مواجه هستیم. آنجا برای ما معنا پیدا می کند که خدای نکرده از سیره اهل بیت (علیهم السلام) خروج کنیم. اینها در قالب برخی از بدعت های عزاداری ها وجود دارند که ما امروز شاهد آن هستیم شیوه های مختلف عزاداری نوین و جدیدی که در سال های گذشته موجود نبوده اند رونق پیدا کرده همه این آسیب ها از زمانی شدت گرفتند که ما از سیره اهل بیت (علیهم السلام) فاصله گرفتیم. اگر بخواهیم این معضل را پشت سر بگذاریم باید به اصل الگوپذیری مراجعه کنیم. برای اینکه یک محفل یا یک جلسه خوب برگزار شود آن را باید با این مقیاس و خط کشی ها به مرحله اجرا درآوریم. اول کلام معصومین و سیره اهل بیت (علیهم السلام) در ۱۴۰۰ سال گذشته است. دوم منویات علما و مراجع عظام تقلید و در عصر حاضر دغدغه حضرت آقا این منویات بوده که طی سال جلسات متعددی با شعرا و مداحین برگزار می کنند و در آخر هم الگوپذیری از جلسات موفق که در کشورمان داریم جلساتی را که با شیوه برگزاری گذشته برقرار می شوند جوابان ما باید مبنای اجرای خود قرار دهند آن وقت شاهد هستیم که این جلسات خروجی هایی دارد مثل شهدایی که در هشت سال دفاع مقدس تقدیم کردیم.

امروز مقام معظم رهبری دغدغه شان این است که اگر جایی به این نتیجه رسیدید که الگوی صحیح دارید و میناها را درست اجتهاد کردید آتش به اختیار! یعنی با برگزاری جلسات مذهبی و محافل دینی شما هم بزرگ ترین بار را از روی دوش متولیان امور فرهنگی جامعه اسلامی بردارید. اعتقادمان بر این است که امروز هیئت ها کارکردهای لازم را ندارند؛ به این معنا که از هیئت به عنوان یک محفل و مجلس مذهبی که فقط در آن سینه زنی و روضه برگزار می شود تلقی کردیم. در صورتی که کارکردهای هیئت برگزاری جلسات مذهبی هم هست اما در کنار برگزاری جلسات مذهبی می بینیم جلسات و هیئت های موفق مثل دوطفیلان حضرت زینب (علیها السلام) آمده اند پایگاه هایی تأسیس کرده اند که در آنها علاوه بر برگزاری جلسات و هیئت های مذهبی که متشکل از خانواده شهدا، ایثارگران و مؤمنین شهر است به اموری پرداخته اند مثل خیریه، دارالایتم، درمانگاه، صندوق قرض الحسنه، باشگاه ورزشی و برگزاری جلسات آموزشی برای دانش آموزان و دانشجویانی که بعضا ظرفیت مالی ندارند یا قادر به استفاده از کلاس های غیرانتفاعی بیرون از هیئت نیستند یا اینکه سطح علمی این کلاس ها را آنقدر بالا دانسته اند که به اینجا آمده اند تا پایه خودشان را قوی کنند. روزی که بنا داشتیم حسینیه دوطفیلان حضرت زینب (علیها السلام) را برپا کنیم فراموش نمی کنم مسئول این جلسه شاعر اهل بیت، جانباز ۷۰ درصد سیدمحمد میرهاشمی که مکررا خدمت مقام معظم رهبری می رسند اصلا بنیه مالی مناسبی برای خرید یک حسینیه نداشتند. امروز شاهد هستیم خیلی از هیئت های مذهبی مثل هیئت دوطفیلان نقش مؤثری در عرصه های فرهنگی در یکی از محلات شرقی و جنوبی تهران ایفا می کنند و به دغدغه های مردم پاسخگو هستند. خیلی از خانواده ها در همین محافل مذهبی هم آشنا شدند و موجبات ازدواج فرزندان شان هم ایجاد شده. اینها کارکردهای هیئت هایی هستند که متأسفانه در خیلی از جلسات نمی بینیم!

برگزاری محافل مذهبی در عصر حاضر یکی از نقاط مثبت جامعه شیعی به حساب می آید که به فرموده حضرت امام (علیه السلام) همین محرم و صفر (برگزاری محافل و جلسات) است که اسلام را زنده نگه داشته اما متأسفانه در عصر حاضر با یک تعداد آسیب در برگزاری محافل و جلسات مواجهیم که دلیل پیدایش این آسیب ها دوری از سیره اهل بیت (علیهم السلام) بوده و هست. به عنوان مثال امروز می بینیم که دغدغه اهل بیت (علیهم السلام) از ابتدا تاکنون این بوده که مردم حاضر در جلسه اطعام شوند. همان طوری که رهبر معظم انقلاب در قالب دستور همواره بر برگزاری افطاری ساده در ماه رمضان تأکید دارند اما متأسفانه می بینیم در برخی از جلسات به واسطه چشم و همچشمی از خطوط قرمز رد می شوند به گونه ای که برخی در اطعام هیئت با مشکلات عدیده ای مواجه می شوند و به اجبار اطعام را لغو می کنند.

یا از بابت محتوای جلسات متأسفانه ما امروز محتوای فاخری در برخی از جلسات مشاهده نمی کنیم. به این معنا که شخصی که به عنوان سخنران و منبری در جلسات حضور پیدا می کند به جای اینکه از دغدغه روز جامعه بگوید و واجبات مبتلا به مسلمین را تبیین کند به مباحثی که چالش برانگیز است می پردازد چرا که به واسطه آن خودش بیشتر شناخته شود تا اینکه بخواهد تکلیفی را که بر دوش او نهاده اند ادا کند. در زمینه های دیگر می توانیم به اشعاری که متأسفانه بعضا زیاد هم نیستند اشاره کنیم که در جلسات خوانده می شوند. مباحثی که دغدغه اهل بیت (علیهم السلام) و شعرای ثلاث ما از محتشم کاشانی گرفته تا دعبل، کمیت و مفاحیم در باب اشعاری که برای برگزاری این محافل استفاده کردند بیشتر توجه شان به جمع و جامعه به جای پرداختن به شخص است اما متأسفانه امروز می بینیم در جلسات بسیار بزرگ ما اشعاری که خوانده می شوند غالبا به همین عوامل برمی گردند: بین الحرمین، گنبد و دوری. اما وقتی به اشعار گذشته مراجعه می کنیم اشعار در این قالب بودند که نه ظلمی به کسی بشود و نه زیر بار ظلم برویم. از طرف دیگر متأسفانه امروز برخی از مداحان و روحانیون هم در گیر این شده اند

حجت الاسلام سید عبدالامیر عبدالملکی
واعظ و کارشناس معارف اسلامی

رمز ماندگاری

سید حسن احمدی زاده، پژوهشگر دینی

بسیار شنیده ایم که در این ماه بابرکت درهای رحمت الهی به روی بندگان باز است و خدا همه جوره هوای آنها را دارد. هر نفس، ثواب یک حسنه و قرائت هر آیه، ثواب یک ختم قرآن را دارد. حتی خوابیدن روزهدار هم ثواب دارد. پس نماز شب و مناجات های شبانه و گریه و حزن در هیئت هم حتما ثواب دارند. چه کنیم با این همه ثواب! از حضرت امیر (علیه السلام) پرسیدند شما که در ثواب بخشش انگشتان آیه ولایت نازل شد و در ثواب انفاق افطارتان سوره انسان آمده و شما که خدا در وصفتان در قرآن گفته «الَّذِينَ يُتَّقُونَ أَهْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً» چرا اینقدر خود را به مشقت می اندازید چاه حفر می کنید و نخلستان آباد می کنید؟! آن حضرت در جوابی تأمل برانگیز فرمود: «به خدا قسم اگر می دانستم خداوند یکی را قبول کرده دیگر دست برمی داشتم ولی نمی دانستم». معلوم است که همه کارهای این امام معصوم قبول است ولی آن حضرت به شیعیان خود یاد می دهد که دغدغه قبولی عمل خود را داشته باشند و فریب وسوسه شیطان را نخورند که این همه عمل کردی، کافی است!

نقل شده روزی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به اصحاب خود از رحمت خدای رحمان می گفت که اگر کسی یک ذکر سبحان الله در این دنیا بگوید خداوند یک درخت در بهشت برایش می کارد. اصحاب پرسیدند پس ما با این همه عمل (نماز طولانی، روزه در گرمای تابستان، خدمت به خلق خدا و...) لابد یک جنگل در بهشت داریم! پیامبر فرمود به شرطی که یک آتش نفرستید که همه جنگل را بسوزاند. خدا در قرآن فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ لَا تَبْغُلُوا أَعْمَالَكُمْ». در این دریای رحمت رمضان که بخشش خداوند مهربان بیشتر از آن است که بتوان آن را شمرد هر یک از ما را دعوت کرده اند که به اندازه ظرف خود از این دریای بیکران رحمت ثواب و پاداش برداریم. یکی با کاسه و دیگری با سطلی بزرگ تر و بیچاره آنکه با آبکش و ظرف سوراخ در پی برداشتن از این دریای رحمت است. به قول مرحوم آیت الله مجتهدی چه کنیم که ظرف ثواب ها سوراخ است! نکته مهم این است که قبولی عمل بسیار مهم تر از انجام خود عمل است. اینکه چه کنیم عمل ما قبول شود و برای ما بماند نکته ای است که تمام زندگی ما به آن بستگی دارد. انجام عمل و اینکه آن عمل با شرایط صحت باشد مرحله اول بندگی است ولی مرحله مهم تر شرایط قبولی و مقبولیت آن عمل است. به طور خلاصه می شود چند ویژگی را بیان کرد که اگر باشند نمره قبولی به عمل می دهند و مقبول می شود و اگر نباشند از آن واحد و آن درس نمره قبولی دریافت نکرده ایم و رو سیاهیم.

شرایط اعتقادی: باور به خدا، باور به اسلام و داشتن ولایت. خدا در قرآن فرمود: «وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ».

شرایط عبادی: انجام واجبات الهی و به خصوص نماز. پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) در مورد اهمیت آن فرمود: «اگر نماز کسی قبول نشود، بقیه اعمالش هم قبول نمی شود».

شرایط اقتصادی: اگر لقمه حرام در زندگی باشد، اعمال انسان مقبول نیست.

شرایط اخلاقی: خدا در قرآن فرمود: «إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ». به قول قدیمی ها: «اگر گدا کاهل بود، تقصیر صاحبخانه چیست؟ در این ماه ثواب و پاداش برای درو کردن زیاد است و همه جا صحبت از بخشش و کرم خدای متعال در این ماه است ولی بیچاره کسی که با دست خالی بر سر سفره احسان این ماه بنشیند و با دست خالی هم برود. به قول پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) بدبخت واقعی کسی است که از این ماه خارج شود در حالی که گناهانش آرمزیده نشده.

آیت‌الله مکارم شیرازی با ابراز تأسف از وجود ازدواج‌های پرمخاطره گفت: «متأسفانه چشم و هم‌چشمی‌ها، رقابت‌های غلط، آداب و رسوم نادرست و تقلیدهای کورکورانه دست به دست هم داده‌اند تا ازدواج آرام‌بخش قرآنی به ازدواج پرمخاطره تبدیل شود. گاهی مشاهده می‌شود که زوج‌ها تا سال‌های سال زیر بار اقساط وام‌های تشریفات ازدواج و مهریه و امثال آن هستند. در این صورت نه تنها آن شب - که شب آرامش است - ناآرام می‌شود بلکه سال‌های سال زیر بار اقساط وام هستند. اینها ازدواج‌های قرآنی نیستند».

بیاد اکبر چرمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دهه آخر ماه رمضان هیئت کجابر ویم؟

با توجه به اینکه این روزها همه هیئت‌ها مراسم ویژه‌ای دارند در اینجا درباره زمان و مکان برخی از آنها اطلاع‌رسانی شده. شما هم می‌توانید زمان و مکان مراسم هیئت‌تان را برای ما به نشانی
Qudsonline14@gmail.com
ارسال کنید تا در همین صفحه چاپ شود.

انصار الحجة

سخنران: حجت‌الاسلام سیدباقر موسوی شاهرودی
مداح: امیر کرمانشاهی
نشانی: مشهد، چهارراه خواجه ربیع، کاشانی ۶۱، حسینیه حضرت علی اکبر (ع)
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۲ الی ۲۴

مسجد ارک

سخنران: حجت‌الاسلام میرزا محمدی مداحان: حاج منصور ارضی، حسین سازور و ابوالفضل بختیاری
نشانی: تهران، میدان ۱۵ خرداد
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۴ الی ۳ بامداد

فیض بندگی

سخنران: حجت‌الاسلام مظفری مداح: حسین حق
نشانی: قم، حرم حضرت معصومه (ع)
دارالتلاوه مسجد اعظم
زمان: سی‌ام خرداد الی پنجم تیرماه
ساعت: ۲۳:۳۰ الی ۱:۳۰

مکتب الزهراء

سخنران: استاد علی اکبر رائفی‌پور مداحان: محمدرضا طاهری و حسین طاهری
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۳ الی ۱ بامداد

مهدیه امام حسن مجتبی (ع)

سخنرانان: حجج اسلام شیخ مصطفی کرمی و علیرضا صادقی واعظ مداحان: سعید حدادیان، احمد نیکبختیان و محمدحسین حدادیان
نشانی: تهران، خیابان آزادی، به سمت غرب، بعد از یادگار امام (ع)
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۳:۳۰ الی ۲۴

هیئت ربحانه النبی (ص)

سخنران: حجت‌الاسلام میثم علی پناه مداحان: سیدحسین عرب و محمدحسین پویانفر
نشانی: تهران، میدان تجریش
مسجد گیاهی
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۳ الی ۲:۳۰

حسینیه حضرت معصومه (ع)

مداح: محمد نوروزی
نشانی: تهران، میدان خراسان، خیابان خاوران، حسینیه حضرت معصومه (ع)
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۴ الی ۲:۳۰ بامداد

حسینیه عشاق الحسین (ع)

سخنران: حجت‌الاسلام محمدعلی دینی مداح: علی قربانی
نشانی: تهران، میدان امام حسین (ع)
نبش چهارراه صفا، حسینیه عشاق الحسین (ع)
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۲:۳۰ الی ۰:۳۰

حسینیه بنی الزهراء

سخنران: حجت‌الاسلام امیر انصاریان مداحان: حسن خلج و حمید بهاری
نشانی: تهران، خیابان ۱۷ شهریور، کوچه آبشار
زمان: سی‌ام خرداد الی چهارم تیرماه
ساعت: ۲۲:۱۵ الی ۲۴ بامداد

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰

حجت الاسلام بی آزار تهرانی در نوزدهمین اجتماع مدافعان حرم با یادبودی از شهدای یگان صابرین و نیروی زمینی سپاه در گرامیداشت ۱۷ هزار شهید ترور که در میدان امام حسین (علیه السلام) برگزار شد، گفت: «ولایت امیرالمؤمنین (علیه السلام) از سوی خداوند تفویض شده بود اما مردم به واسطه زر و زور و تزویر فریب خوردند. اینکه برخی به خطبه ۹۱ نهج البلاغه استناد کردند که امام علی (علیه السلام) فرمود من مطیع کسی خواهم بود که مردم او را انتخاب کرده و به او رأی دهند، یک خلط بحث است».

حاج علی قربانی معتقد است معارف دین را می توان در ادعیه و مناجات ها جست و جو کرد

حدیث سوز و خلوت

رضا افراسیابی

هیئتی ها به او می گویند حاج قربون؛ مداح بی حاشیه ای که در مسیر نوکری سیدالشهدا (علیه السلام) با کوله باری از تجربه به درجه استادی نایل آمده و الگوی بسیاری از مداحان جوان است. البته حاج علی قربانی دروس حوزوی را خوانده و گاهی اوقات منبر هم می رود. برای همین لایه لای پاسخ هایی که به سوالات ما می دهد بر این نکته تأکید دارد که مداح باید همواره تشنه آموختن باشد. حاج قربون به جوانان میدان می دهد اما معتقد است در مناجات خوانی باید احتیاط کنیم چرا که معارف در میان همین مناجات هاست و وقتی با روضه اهل بیت (علیهم السلام) همراه شود مسیر برایمان روشن می شود. حاج علی قربانی شب ها در حسینیه عشاق الحسین (علیه السلام) دعای ابو حمزه ثمالی، مجیر و دعای افتتاح می خواند و خیلی ها دوست دارند در شب های نورانی ماه خدا خودشان را از گوشه و کنار شهر به این مکان برسانند و زلف دلشان را به نوای یارب یارب او گره بزنند و استغفار کنند.

می دانید که برخی از مداحان مهارت های فنی، صدای زیبا و حنجره قوی دارند اما در مدح آنها خبری از سوز نیست. به نظر شما یک مداح چگونه سوز پیدا می کند؟ سوز همین طوری به دست نمی آید. شیخ مرتضی زاهد و سید علی میرهادی اهل سوز بودند و اساس مناجات خوانی در تهران به این بزرگان برمی گردد. آنها به زهد، تقوا و فروتنی معروف بودند. به نظر بنده ریشه این سوز و گداز به تقوا و خدا پرستی و به تعبیر برخی انجام واجبات، ترک مجرمات و شب زنده داری بستگی دارد. در حقیقت برای رسیدن به سوز قدم های بسیاری برداشته می شود و آثار آن در این محافل ظهور و بروز پیدا می کند. اگر کسی اهل سوز باشد باید پیش از آن برای خودش خلوت هایی داشته باشد و در تقوا، اخلاص و خداترسی شهره عام و خاص باشد.

حتما هر کسی برای رسیدن به این سوز شاه کلیدی دارد. مثلا برخی با تأکید بر واجب یا معروفی به جایی می رسند و عده ای دیگر از انجام منکری اجتناب می کنند تا اباعبدالله (علیه السلام) این سوز را به آنها عطا کند. در زندگی شخصی شما این شاه کلید کدام است؟

روایت داریم چیزی که باعث رقت قلب می شود تلاوت قرآن است. هر کسی از من سوال می کند می گویم من قرآن می خوانم. متأسفانه با قرآن مانوس نیستیم. بعضی ها در وادی سینه زنی و توسل خوب هستند اما در ارتباط با قرآن آن طور که بایسته و شایسته است عمل نمی کنند. فکر می کنم تلاوت قرآن قلب ها را آماده و افتادگی و سوز و گداز را در وجود انسان ها نهادینه می کند. یکی هم زیارت عاشوراست. اعتقاد دارم قرائت زیارت عاشورا با درک در رسیدن به این هدف مهم کارساز و راهگشا باشد.

توصیه تان در فرصت باقیمانده ماه مبارک رمضان برای استفاده هر چه بهتر از فضایل این ماه چیست؟

این ماه، ماه تلاوت و انس با قرآن است و باید تلاوت قرآن را دریابیم. به تعبیر حضرت امام (علیه السلام) که می فرمودند تلاوت کلام الله مجید جواب می خواهد، کلامی که از سوی خدا به سمت ما می آید از پایین به بالا هم باید پاسخ داده شود و آن پاسخ با دعا امکان پذیر است. یعنی درواقع جواب کلام خدا، کلام معصوم است. به همین خاطر باید به مجالس دعا اهتمام بورزیم. حضرت علی (علیه السلام) در خصوص اهمیت دعا فرموده: «کلید این خزائن غیبی که محدود و قابل تصور نیست به دست خود شماست». کلید این خزائن با دعاست. درواقع با دعا می توانیم به خزائن غیبی راه پیدا کنیم.

حجت الاسلام پناهیان با بیان اینکه دشوارترین کار، پذیرش ولایت ولی الله است، گفت: «خدا ما را آفریده و یک کار سخت و محوری به ما داده و بقیه اش حاشیه است. نماز کار آسانی است که خدا گفته بخوان تا کار سخت برایت آسان شود. از اول تا آخر خلقت کار سخت، پذیرش ولایت ولی الله است.»

دعا نیاز واقعی انسان ها

یکی از موضوعاتی که رهبر معظم انقلاب در توصیه هایشان به ستایشگران مطرح کرده اند به شاخصه های مدح و مداحی در حوزه مناجات برمی گردد. جایی که فرمودند صحیفه سجاده اهمیت بسزایی دارد. خصوصاً که گفتند صحیفه خود شعر آیینی است. حاج علی قربانی در مورد اینکه چرا این شاخصه ها به شایستگی توسط مداحان مورد توجه قرار نمی گیرند، می گوید: «حقیقت این است که کسی نبوده برای ستایشگران معارف غنی و ارزشمندی را که در صحیفه وجود دارد طوری بیان کند که اثرپذیر باشد و جذابیت ایجاد کند. چون ما با صحیفه انس نداریم قطعاً از آن لذت نمی بریم. قرآن هم به این صورت است. چون با معارف ارزشمند آن آشنایی نداریم. باید سراغ یک نفر برویم تا صحیفه را بتوانیم به خوبی درک کنیم. وقتی لذت نبریم، کسالت آور می شود و این طبیعی است. راه آن این است با کلام معصوم آشنا شویم چرا که دعا تربیت کننده است. حضرت امیر (علیه السلام) در نهج البلاغه فرموده: «کلید رسیدن به آن خزائن غیبی، ادعیه و دعاست». شما در قالب دعا همراه با امام می شوید. راهنمایی می کند که نیازهای واقعی شما چیست. نیازهای واقعی مان را نمی دانیم. اکثر نیازهایی که ما برای خودمان ساختاریم ساختگی و حقیقی نیستند. اهل بیت (علیهم السلام) در ادعیه نیازهای واقعی را به ما معرفی می کنند. حضرت امیر (علیه السلام) در مناجات شعبانیه ما را تربیت می کند که اولاً نیاز ما چیست و در وهله بعدی راه برطرف کردن نیاز چیست. ما اصلاً با ادعیه مأثوس نیستیم. اگر کسی خوش لحن باشد دعا را برای ما بخواند فقط برای آن کسی که زیبا می خواند و روضه های هم جاشنی آن است سر سفره دعا می رویم اما مهم تر از آن باید با معارف دعا آشنا شویم.»

آن ورود کند. کسی که می خواهد در وادی دعا وارد شود، ابتدایی دارد. شیخ مرتضی زاهد در مسجد امین الدوله مناجات می خواند. او در برهه ای بیمار می شود و شاگردش سیدعلی میرهادی مجلس را می گرداند. بعد از یکی دو جلسه شیخ مرتضی او را می خواهد و می گوید شنیده ام شب های جمعه مناجات می خوانی. سیدعلی میرهادی می گوید مجلس ما خوب است و همه از آن استقبال می کنند. شیخ مرتضی زاهد می گوید به همان مقداری که یکی دو ساعت مردم را با دعای کمیل معطل می کنی به همان میزان باید در خلوت خودت استغفار کنی!

چند سالی بود فضای مجازی و تلویزیون با پخش برنامه های متنوع به هر دلیلی خانواده ها و جوانان را درگیر خودشان می کردند و مردم آن طور که باید و شاید در مجالس مناجات شرکت نمی کردند اما در چند سال اخیر به تعبیر بزرگان، جوانان به این محافل رونق داده اند اما کماکان در فضای مجازی فعالیت هایی برای جذب جوانان به راه های ناصواب وجود دارد.

فکر می کنم همان بحث تهاجمی است که حضرت آقا از واژه تهاجم فرهنگی استفاده کردند. همان طور که می خواهیم جوانان را جذب کنیم از آن طرف آنها (دشمنان) ترفندهای خودشان را دارند و از هیچ تلاشی فروگذار نمی کنند اما جوانان ما ثابت کرده اند که چقدر با خدا و اهل بیت (علیهم السلام) انس دارند و فکر می کنم پاسخ دندان شکنی به این القائات پوچ بدهند طوری که مردم را به کف خیابان بیاوریم و نشان بدهیم جوانان در خانه خدا با اهل بیت (علیهم السلام) انس دارند. دشمنان سعی می کنند القا کنند جوانان ارتباطی با خدا ندارند و برای دهه ۶۰ بوده و این حرف ها کهنه شده است.

با این حساب فکر می کنید این مجالس تا چه اندازه می توانند مؤثر باشند؟

به نظر من مصداق همین فرمایش حضرت آقا در بحث آتش به اختیار، این مجالس هستند. چون با هیچ مجموعه سازمانی و نهادی ارتباط ندارند و از طرفی هم نوعاً شما کمتر می بینید مجالس دعا و مناجات در خط رهبری نباشند یا با حضرت آقا زاویه داشته باشند. این مسئله نشان می دهد اینها عقبه و ارتباطی با بحث ولایت دارند که آن عقبه اجازه نمی دهد از آن مسیر درست جدا شوند.

وقتی جوان از روی منبر و پشت تریبون ستایشگری توصیه شما را می شنود بسیار استقبال می کند. راز این تأثیرگذاری چیست؟ نکته بعدی اینکه عده ای از منبر رفتن مکالمات ابرار می گیرند. نظر شما در این خصوص چیست؟

ابتدا جواب قسمت دوم سوال شما را می دهم. حاج آقای مجتهدی همیشه می فرمود خود این لباس موضوعیت دارد. مردم باید یاد بگیرند دین شان را از روحانیت بگیرند. اینکه عادی بشود افراد مکالمات منبر برون، عقبه و اتفاقات بدی به دنبال خواهد داشت. شاید مواردی پیدا کنید که سابقه درس حوزوی هم داشته باشند و همین الان هم چه بسا مشغول تحصیل در حوزه و تدریسند اما در عین حال عادی شدن این مسئله زیانبار و غیرقابل کنترل خواهد بود. در مورد اینکه چطور می توان این جاذبه را در هیئت ها ایجاد کرد که فقط فرصتی برای تخلیه انرژی جوان محسوب نشود و موجبات معرفتی افراد را فراهم آورد به تعبیر شهید مطهری هر مصلحی اول باید خودش صالح باشد. یعنی کسی می خواهد جوانان را موعظه کند قبل از آن خودش باید یک کارهایی انجام داده باشد. درواقع اگر کسی خودش را اصلاح نکرده باشد چطور می تواند بقیه را اصلاح کند! متأسفانه امروز این مسئله خلط می شود چرا که هر کسی یک تصدیقی به عنوان مداح دارد. کسی که خوب شور می دهد یا خوب روضه می خواند نباید به خودش اجازه دهد موعظه کند و منبر برود.

فرق دعا و مناجات چیست؟

اینها دارای مراتبی هستند. زمانی شما به امام حی و حاضر مراجعه می کردید و امام متناسب با خواسته و در حد قد و قامت شما پاسخ می داد. این کلام امام است. کلام دیگر دعاست. آنجاست که امام تربیت می کند و راه مرتفع شدن نیازها را به شما یاد می دهد. امام در حین قرائت دعا و مناجات با شما همنفس می شود. اصلاً امام سجاد (علیه السلام) به ابو حمزه ثمالی می گفت چطور دعای ابو حمزه را بخواند و گرنه او چطور می توانست این فرازهای تربیت کننده و معارف ارزشمند را به تنهایی پدید آورد. بزرگواری می گفت دعا و تأثیر نفس امام همچون کوره ای است که آهن را در آن قرار می دهد که پتک می زنند تا شکل بگیرد. کسی که در کوره می دمد تا آتش شعله ور شود تا حدی تأثیرگذار است. امام آن نفسی است که در آن کوره می دمد. اگر همراهی امام را معنا کنید، دعا به جایی نمی رسد. وقتی می خواهید دعا بخوانید باید خودتان را به امام بسپارید و دستتان را به امامی که آن دعا را انشا کرده بدهید که کجا می رود. دعا فراز و فرود دارد. یک جا بالا می رود و به یکباره تو را پایین می کشد. این همان رموزی است که انسان را تربیت می کند. جوانان ما با معارف دعا آشنا نیستند. الان هم که می آیند به خاطر روضه و لحنی که مناجات خوان دارد استقبال می کنند. شنیده ایم برخی با عبارتهایی مثل خدا به خاطر یک تار مو آدم را جهنم نمی برد جوانان را جذب می کنند اما باید بدانیم که در دعای افتتاح آمده دو بال خوف و رجا باید توأمان باشند. روایت داریم احکام خط قرمز خدا هستند. هم در مناجات شعبانیه و هم در دعای ابو حمزه ثمالی می گوئیم خدایا اگر اشتباهی کردم به خاطر این نبوده که امر تو را خفیف کنم و تو را کوچک بشمارم. شما آمدید از خط قرمزها عبور کردید. این اهانت به امر خداست اما از آن طرف امید هم هست. چه بسا امید باید بیشتر از خوف باشد اما اگر یکباره این را برجسته کنید به قبح زدایی ختم می شود.

شما مرزی برای مداحی و مناجات خوانی قائل هستید؟

یک مداح حتماً می تواند مناجات خوان باشد یا یک مناجات خوان مداح بشود. چون برخی اعتقاد دارند باید این مرز تفکیک شود.

هر کس یک تعریفی از آن دارد. هر کس باید در محدوده خودش به

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰

حجت الاسلام سیدرضا عمادی به سخنان اخیر رهبر معظم انقلاب درباره «آتش به اختیار» اشاره کرد و گفت: «وقتی هجمه و حمله دشمن به قدری زیاد می شود که دیگر فرصت برای هماهنگی جزئیات با فرمانده نیست مثلا از فرمانده بپرسید فلان تهاجم را باید با چه روشی خنثی کنیم و فرمانده در مقابل این هجمه فریاد بزند آتش به اختیار یعنی هر کسی هر کاری از دستش برمی آید باید برای مقابله با دشمن انجام دهد».

سعید پاشازاده، شاعر جوان از دغدغه هایش می گوید

روضه جای خیال پردازی نیست

امیررضا سجادیان

دکترای مدیریت بازرگانی دارد و از سال ۸۶ در حالی به جمع شاعران آیینی پیوست که وقتی مدینه بود یک شب پشت دیوار قبرستان بقیع به حضرت زهر (ع) متوسل شد تا قریحه و ذوق سرودن شعر در او شکل بگیرد. همان موقع بود که سعید پاشازاده ۲۸ ساله توانست برای اهل بیت (ع) شعر بسراید. به تعبیر این شاعر جوان، شعر با توجه به شرایطی که وجود دارد و موقعیت هایی که برای شاعر به وجود آمده متولد می شود. پاشازاده در این گفت و گو به خصوصیات ساخت یک نوحه خوب و جذاب، سبک ها، شعر مدافع حرم و روحیه حماسی و نقش تربیتی هیئت پرداخت. البته او در جریان این گپ و گفت به حضور استاد و تلاش توأمان شاعر تأکید کرد و گفت: «کسی که شعر می گوید برای پیشرفت روز به روز در شعر گفتن باید به نکاتی که استاد گوشزد می کند عمل کند. در محضر استاد بودن به تنهایی برای خوب شعر گفتن کفایت نمی کند بلکه بخش اعظم تلاش خود شاعر را می طلبد». مشروح این مصاحبه را در ادامه می خوانید.

● شما از جمله شاعرانی هستید که در حوزه ساخت ترانه و ملودی سابقه و کارنامه خوبی دارید. برای ساخت یک ملودی و تنظیم آن چقدر فکر می شود که از هر لحاظ مناسب آن ایام و مناسب با شعر و صدا باشد؟

سعی می کنم برای نوحه و سبکی که می سازم وقت زیادی بگذارم تا کار خوبی از آب دربیاید به خاطر همین است که به لطف سیدالشهدا (ع) اکثر شعرها و سبک هایی را که می سازم مردم از آن استقبال می کنند.

● اصلا نوحه یعنی چه و یک نوحه خوب چه خصوصیتی باید داشته باشد؟

امام صادق (ع) فرموده: «نوحوا علی الحسین» برای امام حسین (ع)

گریه کنید». نوح چون خیلی زجر کشیده و زیاد گریه کرده اسمش شده نوح. نوحه یعنی عزاداری کردن. یک نوحه خوب باید از نظر زبانی و ساختاری با هم مطابقت داشته باشد. به عنوان مثال اگر قرار است در نوحه ای اضطراب اهل بیت (ع) را به تصویر بکشیم نمی توانیم با آهنگ حماسی این کار را انجام دهیم. نوحه باید دربرگیرنده پیام و آهنگ آن تداعی منفی در ذهن مخاطب نداشته باشد. نوحه ای موفق است که در سریع ترین زمان ممکن با مخاطب ارتباط برقرار کند. مهم تر از همه اینکه یک نوحه و به طور کل شعر برای اهل بیت باید از یک نهاد پاک بیرون بیاید. یعنی باید ببینیم حال معنوی مان چگونه است. زمانی که نوحه ای می سازید چون آن لحظه معنویت آدم بالاست، آن نوحه گل می کند و ماندگار می شود. وضو گرفتن، توسل کردن و... تأثیر در بهتر شدن شعر برای اهل بیت (ع) دارد. هم سبک و هم شعر مانند دو بالی هستند که یک پرنده را به اوج می رسانند. در جایگاهی که برای پرواز دو بال لازم است هیچ کدام بر دیگری برتری ندارند و مطمئنا به موازات هم باید به کمال برسند.

● یکی از نکاتی که رهبر انقلاب همیشه به آن تأکید دارند درباره شعری است که سروده می شود. شما چقدر به قالب ها، شکل ها و چارچوب ها دقت دارید و سعی می کنید از این شاخصه ها خارج نشوید؟

نوآوری در هر عرصه ای پسندیده است به شرطی که بنای این نوآوری بر پایه موازینی باشد که قدمای آن عرصه به وجود آورده اند. البته نوحه خوانی و نوحه سرایی هم از این قاعده مستثنی نیستند. در نوحه به دلیل آمیخته بودن آهنگ و شعر باید به رعایت تمام نکات شرعی در خصوص نغمه نوحه اهتمام ورزید. همان طور که مقام معظم رهبری فرموده اند سبک های ولادت و شهادت اهل بیت (ع) کاملاً باید مشخص باشند که برای شادی هستند یا غم. در ساخت سبک نوحه نباید از آهنگ های غربی استفاده کنیم. به طور کلی باید نوحه و شعری که روی آن قرار می گیرد در شأن اهل بیت (ع) باشد. نوحه باید پیام داشته باشد. البته بعضی ها فکر می کنند نوحه باید از اول تا آخر پیام داشته باشد. ما اگر در نوحه حتی یک پیام هم به مستمع برسانیم چه فرهنگ شهادت، چه فرهنگ نماز، چه فرهنگ زیارت و... کافی است. چون آن نوحه به جان و دل مستمع می نشیند و به مرور زمان تأثیر خودش را می گذارد.

هر ساله حدود ۲۰ میلیون زائر در اربعین امام حسین (ع) در کربلا جمع می شوند که چند میلیون آن ایرانی هستند. ما نمی توانیم نقش نوحه و تشویق مردم به زیارت را نادیده بگیریم. همان طور که در روضه خوانی ها نباید خدای نکرده به اهل بیت دروغ بست و خیال پردازی شاعرانه غیرواقع کرد در نوحه خوانی و نوحه سرایی هم این گونه است.

● تا به حال پیش آمده به مداحی ای گوش کرده باشید و آن مداحی و شعرش شما را ناراحت کرده باشد؟ چقدر این اتفاق را آسیب می داند؟

موافق برخی سبک هایی که با آهنگ نامناسب و شعر ضعیف خوانده می شوند نیستیم. امیدوارم متولیان این امر مثل خانه مداحان و مجمع شاعران اهل بیت (ع) بتوانند ریشه یابی کرده و بستری را فراهم کنند که دیگر شاهد چنین کارهایی نباشیم. دوستانی که فقط اعتراض می کنند به جای اینکه نمونه خوب شعر اهل بیت را ترویج بدهند، نمونه های سخیف و ضعیف شعر و نوحه ها را پوشش می دهند که بعضاً یک جوان از روی ناآگاهی و کم اطلاعی این کار را کرده، نه از روی دشمنی با اهل بیت. باید فرهنگ سازی شود. باید کاری کرد که جوانان این عرصه، پیرغلامان ابا عبدالله (ع) را به عنوان الگو قرار بدهند. وقتی متوجه این حساسیت در عرصه ای که فعالیت می کنند باشند، هر سبک و شعری را نمی خوانند که باعث ضربه به دستگاه عزاداری امام حسین شود. در عین حال باید رهنمودهای مقام معظم رهبری، علما و بزرگ ترها را نیز سرلوحه کار خودمان قرار دهیم. سنت با ساختار حفظ نمی شود بلکه باید با محتوا حفظ شود. الان در هیئت ها شب تاسوعا و شب عاشورا عمدتاً به یاد پیرغلامان ابا عبدالله (ع) نوحه های قدیمی سری می دهند. همین باعث زنده نگه داشتن یاد آنها می شود. من خودم چند سال پیش کاری ساختم که اسم ذاکران امام حسین همانند مرحوم حاج اکبر ناظم، مرحوم حاج شاه حسین، مرحوم حاج احمد دلجو و... را در آن آوردم که خیلی مورد استقبال قرار گرفت و هنوز در هیئت ها خوانده می شود.

تو کشته اشکی
و من به چشمه
بارونم برات

سعید پاشازاده هم همچون دیگر شاعران آیینی خدمت مقام معظم رهبری رسیده و به طن کارشناسان و صاحب نظران فضا را به وجد آورده. به تعبیر خودش، حضرت آقا و اساتید حاضر در جلسه از این شعر رضایت داشتند و فضا برای لحظاتی اشکبار شد.

ای که به خشکی لبات دریا توسل می کنه
موندم چه جوری داغ تو دنیا تحمل می کنه
سروی که تنها شاهد این برگریزونه منم
کوهی که می خواد پاشه و دیگه نمی تونه منم
گرم طوافن تا غروب سرنیزه ها دور سرت
وقت نماز تیرها سجاده میشه پیکرت
این موج که روی تنت با گریه می ریزه منم
زخمت لب وای که هر بار بوسه می زنم
تو کشته اشکی و من به چشمه بارونم برات
دیدم که گریه می کنه گرگ بیابونم برات
دیده میون موج خون دریای احساسم تو رو
ای آشناتر از همه حق میدی نشناسم تو رو
زخمت بهم میگه بمون چشمت بهم میگه برو
سنگم بیاد از آسمون تنها نمی دارم تو رو
با آه شونه می کنم زلف پریشون تو رو
با اشک روشن می کنم شام غریبون تو رو

مهدی آصفی با انتقاد از جوانان نسل جدید مداحی که به تازگی وارد این عرصه می‌شوند، گفت: «علما عمدتاً اعتقادشان این است که مردم باید این فرصت را مغتنم بشمارند. بسیاری که در همین ماه مبارک از میان ما رفتند یک درصد هم احتمال نمی‌دادند شب‌های قدر را درک نکنند. این اتفاقات باید برای ما تجربه و عبرت باشد که بالاخره حساب و کتاب را اول و آخر باید با خدا صاف کنیم و بعد با مردم و خلق خدا».

بودم. اصرار داشت کسی متوجه این کمک‌ها نشود. به یاد ندارم در هیئت فاطمیون روضه یا جلسهای بوده باشد و حاج علی جلوی در نباشد. هر کسی وارد هیئت می‌شد از کودک و نوجوان و جوان و پیر، حاج علی جلوی او بلند می‌شد و اعتقاد داشت این کار احترام به سیدالشهدا (علیه السلام) است و میهمانان بی‌دعوت او نمی‌آیند».

زیباترین خاطره

در سال‌های اولیه که در هیئت فاطمیون حاضر می‌شدم، استاد گودرزی اصرار داشت در غیاب من کاری نکنید و اجازه نمی‌داد تنها جایی برویم. او به سفر مکه مشرف شد و به من هم سپرد تا زمانی که نیستم برای اجرا یا برنامه‌ای اقدام نکنم اما دهه محرم بود و من هم در هیئت فاطمیون بودم. تازه شعری را یاد گرفته بودم و با سماجی که داشتم پشت میکروفن رفتم و شروع کردم به خواندن. چون تجربه این کار را نداشتم، مصرع دوم از یادم رفت اما حاج علی کلاهدوز همان‌طور که می‌اندازی می‌کرد خود را از وسط جمعیت به من رساند و آرام مصرع دوم را در گوش من گفت. این زیباترین خاطره‌ای است که در ذهن دارم که دال بر شخصیت والای حاج علی بود. خیلی مشوق جوان‌ها بود.

دغدغه مرحوم حاج علی

حاج سعید خرازی با توجه به شناختی که از مرحوم کلاهدوز دارد در خصوص دغدغه اصلی او می‌گوید: «دغدغه‌ای جز رونق بساط سیدالشهدا (علیه السلام) نداشت. به طور کامل خود را وقف این کار کرده بود و به مردم کمک می‌کرد و مشکلات مردم را حل می‌کرد. مخصوصاً در ۱۲۰۱ سال اخیر هر طور شده بود هیئت را دایر می‌کرد. حتی با وجود پنج نفر. اعتقاد داشت مجلس اهل بیت (علیهم السلام) است و ما مأمور به برگزاری و لو با تعداد کم هستیم».

سبک زندگی حاج علی کلاهدوز، پیرغلام اهل بیت (علیهم السلام) در گفت‌وگو با حاج سعید خرازی

جایش همیشه خالی است

سعید سعیدی

می‌گویند وقتی کسی در شب یا ماهی عزیز به رحمت خداوند می‌رود، قطعاً نشانه خوب و صالح بودن اوست چراکه فرشتگان زمان عزیزی را برای دعوت از او برگزیده‌اند. حال آن بنده چقدر صالح باشد که دعوتش به سوی حق، هم در ماه رمضان باشد هم در شب ولادت امام حسن مجتبی (علیه السلام). حاج علی کلاهدوز از پیرغلامان دلسوز و قدیمی در شب میلاد امام مجتبی (علیه السلام) دعوت حق را لبیک گفت و به دیار باقی شتافت. از این رو وظیفه خود دانستیم گزارشی مبسوط از یک عمر فعالیت معنوی وی منتشر کنیم و از این طریق به جامعه مداحان و نوکران اهل بیت (علیهم السلام) ادای دینی کرده باشیم.

تاریخچه هیئت

هیئت فاطمیون با پیشینه‌ای نزدیک به ۱۰۰ سال از قدیمی‌ترین هیئت‌های تهران است که در محله سرچشمه دایر شده. این هیئت شعبه دیگری از هیئت بنی فاطمه (علیه السلام) است که با تلاش بزرگانی چون آیت‌الله صدرای اراکی، حاج آقا بزرگ کلاهدوز، حاج سیدحسین آل حسینی، سیداسدالله نورانی، حاج حسین میرسراجی و حجت‌الاسلام سیدابوالقاسم شجاعی همراه مرحوم حاج حسین زریباف تأسیس شد. اولین جلسه در منزل پدر حاج علی کلاهدوز (مرحوم آقا بزرگ کلاهدوز) برگزار شد اما پس از مدتی که جمعیت زیادی در این جلسات خانگی حاضر می‌شدند به این نتیجه رسیدند که محلی ثابت را برای عزاداری در نظر بگیرند. لذا متولیان با جمع‌آوری پول و کمک‌های مالی موفق شدند حسینیه فاطمیون را در خیابان مجاهدین اسلام دایر کنند. اکنون پس از این همه سال، هیئت فاطمیون اصلی‌ترین رکن خود را از دست داده. اگر بخواهیم راجع به خود هیئت صحبت کنیم، چندین صفحه را باید به آن اختصاص دهیم که امکان آن در این گزارش میسر نمی‌شود.

روایت دوست نزدیک حاج علی

حاج سعید خرازی که از دوستان نزدیک مرحوم حاج علی کلاهدوز است درباره این پیرغلام اهل بیت (علیه السلام) می‌گوید: «هیئت فاطمیون یتیم شد. بعد از فوت حاج آقا

فاطمیون

بعد از فوت
حاج علی

دوست نزدیک او در پایان به یتیم شدن هیئت فاطمیون بعد از فوت حاج علی اشاره می‌کند و می‌گوید: «مرحوم حاج علی کلاهدوز مهره کلیدی و اصلی هیئت فاطمیون بود. پس از مرگ او، یتیم شدن هیئت را به وضوح احساس می‌کنم. حاج علی آچار فرانسه هیئت بود. اصلاً در قید و بند ظواهر نبود که متولی هیئت است یا فردی معمولی است. خودش را به معنای واقعی نوکر اهل بیت (علیهم السلام) می‌دانست. بار همه چیز را به دوش می‌کشید. اگر کسی نبود مداحی کند، مداحی می‌کرد. اگر کسی نبود غذا بکشد، غذا می‌کشید. جایگزین کردن شخصی با این مرتبه و شأن جای حاج علی کلاهدوز واقعاً سخت است».

با تجربه و مهربان

«از نوجوانی به هیئت فاطمیون می‌رفتم و در مسیر ذاکری شاگرد حاج حسن گودرزی بودم که در هیئت فاطمیون مداحی می‌کرد. کلاس‌های ما هم در طول هفته در هیئت برگزار می‌شد و از این طریق آشنایی من با مرحوم کلاهدوز شکل گرفت».

حاج سعید خرازی با اعلام این مطلب در ادامه به شخصیت عجیب مرحوم کلاهدوز اشاره می‌کند و می‌گوید: «او شخصیتی عجیب و غریب داشت. در هیئت‌داری بسیار با تجربه بود و خوشدلی و مهربانی از مهم‌ترین ویژگی‌های شخصیتی او بود. دستگیر بود و اگر برای کسی مشکلی پیش می‌آمد با نهایت تلاش سعی به رفع کردن مشکلات مردم می‌کرد. در هیئت صندوقی تأسیس شده بود که به افراد نیازمند و کسانی که دچار مشکلات مالی می‌شدند وام پرداخت می‌شد. یکی از کارهایی که حاج علی انجام می‌داد شناخت افراد نیازمند و پرداخت وام به آنها بود که یک مورد آن را خود شاهد

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰

نوزدهمین اجتماع مدافعان حرم، یادبود شهدای یگان صابرین و گرامیداشت ۱۷ هزار شهید ترور برگزار شد. در این مراسم حاج عبدالرضا هلالی، حاج حسین سیب سرخی، حاج حیدر خمسه، حاج روح الله بهمنی و حاج مهدی رسولی به مداحی پرداختند. نوزدهمین اجتماع مدافعان حرم با استقبال پرشور جوانان روبه رو شد.

مسئولیت پذیری و روز قدس

یکی از مهم ترین مسائلی که متأسفانه امروز کمی به دست فراموشی سپرده شده و افراد را نسبت به یکدیگر بی اعتنا کرده، مسئله مسئولیت پذیری است. خیلی ها در جامعه امروز از مسئولیت های مدنی خود نسبت به هموعان چشم پوشی می کنند و به نوعی سلب مسئولیت را برای خود انتخاب کرده اند. این مسئولیت پذیری جلوه های زیادی دارد. مثلاً کمک به هموعان، رسیدگی به حال عزیزان، صلح رحم با بزرگان فامیل و هزاران مورد دیگر. اما یکی از جلوه های دیگر مسئولیت پذیری که الان مدنظر قرار داده ایم، شرکت در راهپیمایی روز قدس است. ما به عنوان یک فرد مسلمان که در جامعه ای اسلامی زندگی می کنیم باید حضور خود را در راهپیمایی روز قدس که راهپیمایی حق علیه باطل است به عنوان مسئولیت اجتماعی قبول کنیم. این طور نباشد که بگوییم کشور دیگری است. ما چرا باید راهپیمایی کنیم؟ این فکر کاملاً اشتباه است. روز قدس، روز پیروزی اسلام علیه تروریسم و جنایتکاران است. در واقع روز قدس روز پیروزی گفتمان اسلام علیه استکبار جهانی و صهیونیسم بین المللی و روز پیروزی بصیرت و پایداری اسلام خصوصاً ملت ایران اسلامی است. خداوند همواره جهاد در مقابل کسانی را که علیه بشریت مقاتله می کنند و مردم را از شهر و دیار خود خارج می کنند لازم و واجب دانسته. بدون شک امروز دفاع از مردم فلسطین دارای حجت شرعی با مبانی قرآنی است. عدم فراموشی قدس و ملت مظلوم فلسطین، بازگرداندن اعتماد از دست رفته مردم فلسطین، برگرداندن روحیه امید و دلگرمی برای مسلمانان تمام کشورهای اسلامی و تقویت حس مسئولیت پذیری امت اسلامی نسبت به قدس از اشغال فلسطین از مهم ترین پیامدها و آثار مثبت راهپیمایی روز جهانی قدس است.

داریم با «حسین حسین» پیر می شویم...

یکی از سنت های زیبای هیئت های قدیمی گرفتن عکس یادگاری با کتیبه و پرچم هیئت بوده که در این سال ها فراموش شده است. پیشنهاد می کنیم دست به کار شوید و پس از پایان مجلس تان یک عکس یادگاری دسته جمعی بگیرید و برای «چهارده» ایمیل کنید تا در همین صفحه منتشر شود.

qudsonline14@gmail.com

هیئت دانشجویی متوسلین به چهارده معصوم (ع)، دانشگاه سیستان و بلوچستان

مناجاتنامه

✱ خدایا! فتنه فزونی گرفته، بلا بزرگ شده و آزمایش شدت یافته است. خدایا! اسرار هویدا شده، رازها برملا شده و پرده ها افتاده است. خدایا! زمین تنگی می کند و آسمان خودداری.

✱ خدایا! در این حال و روز، شکایت جز به تو به کجا می توان برد؟ جز بر زانوی تو، سر بر کجا می توان نهاد؟ جز به ریسمان تو، به کجا می توان آویخت؟ جز در پناه تو، کجا می توان سکنی گزید و جز بر تو، به که می توان تکیه کرد؟

✱ خدایا! طاقتم تمام شده، شکیم سرآمده و کارد به استخوان صبوریم رسیده. خدایا! تو را سوگند به حق عزیزانت باران گشایشست را بر ما ببار و از آستان فرجت نسیمی بر این دل های خسته جاری کن.

سید مهدی شجاعی

چهارده • ضمیمه هفتگی روزنامه قدس

ویژه هیئت ها و محافل مذهبی

مدیر مسئول: ایمان شمسایی

دبیر ویژه نامه: رضا صیادی

طراح ناماره: محمد صدیقی

با همکاری مؤسسه فرهنگی هنری عقیق www.aghigh.ir

www.qudsonline.ir

کتاب

سادیسیم اسرائیلی

با توجه به فرا رسیدن روز قدس و جنایات اسرائیل علیه ملت مظلوم فلسطین در نظر داریم در این شماره به معرفی کتابی در این خصوص بپردازیم تا بیشتر با این موضوع و جنایات رژیم جنایتکار صهیونیستی آشنا شوید. سرزمین فلسطین به عنوان عمق استراتژیک جهان اسلام بیش از ۶۹ سال است که توسط صهیونیست ها اشغال شده و تاریخ غنی آن در راستای سیاست های سلطه گرانه غرب و صهیونیسم و با استفاده از ابزارهای متعدد از جمله رسانه بارها مورد تحریف قرار گرفته. کتاب «سادیسیم اسرائیلی» نوشته دکتر اسدالله افشار به صورت کامل به این مسائل پرداخته. آشنایی با نوار غزه، غزه و کرانه باختری، تاریخچه تجاوز رژیم اشغالگر صهیونیستی در فلسطین و... از مهم ترین بخش های کتاب اوست. در این کتاب علاوه بر بیان مواضع شفاف مردم و مسئولان بلندپایه نظام جمهوری اسلامی ایران به اعتراضات مدنی در سطح جهان، تبیین ریشه ها و عوامل حوادث درناک غزه، تجزیه و تحلیل ابعاد بین المللی جنگ ۵۰ روزه، بررسی ابعاد جنایات اسرائیل از منظر حقوق بین الملل، تأیید جنایات اسرائیل در غزه توسط شخصیت های حقیقی و حقوقی جهان و... نیز اشاراتی شده است.

کانال تلگرام

شیخ حسین انصاریان

یکی از واعظین و سخنورانی که پامبری های زیادی دارد و پیر و جوان در مجالسش شرکت می کنند، شیخ حسین انصاریان است. خیلی ها هم که توفیق حضور در مجالس او را ندارند، اگر روزه خوانی اش را از تلویزیون ببینند، بی اختیار شبکه تلویزیون روی همان کانال ثابت می ماند و دل به روزه او می سپارند. علاوه بر این دو مورد، دفتر و پایگاه اطلاع رسانی استاد حسین انصاریان این امکان را فراهم کرده تا مطالب او را از طریق کانال تلگرام نیز دنبال کنید. از این رو می توانید با عضویت در کانال تلگرامی از طریق لینک www.erfan_ir از مطالب مفید کانال بهره مند شوید. ضمن اینکه می توانید از پخش برنامه ها و مراسم وی نیز مطلع شوید و در صورت تمایل، در جلسات او حضور پیدا کنید.

